

direktør ved teatret, men om din reaktion herpå har jeg været holdt uvidende.

Det var efter en sådan behandling af teaterledelsen – som foran eksempelvis angivet – at jeg – uden forudgående at blive orienteret om mødets emne – blev kaldt til møde hos dig den 17. november 1976, et møde der overværedes af departementschef Perch Nielsen.

Mødet indledtes med, at du fortalte mig, at du efter forhandling med tilsynsrådet kunne meddele mig tre ting i forbindelse med den forestående folketingsdebat (25. november 1976) om Det kgl. Teater.

For det første den glædelige meddelelse, at du ville stille forslag om, at bevillingen for det kommende finansår ville blive forhøjet med det foran nævnte beløb på 3,2 mill. kr.

For det andet, at du ville stille forslag om at realisere det i Grethe Philip-udvalgets betænkning indeholdte forslag til ombygning af Gamle Scene, dog således at de nødvendige prøvesale blev indrettet i de planlagte maler- og snedkersale og ikke – som anført i betænkningen – henlagt til Odd-Fellow Palæet. Jeg havde i en skrivelse i sommeren 1976 foreslået disse ændringer, der ville betyde, at maler- og snedkersalene indrettedes i en ny tilbygning til teatrets kulissemagasin på Artillerivej.

For det tredje, at betingelsen for denne plans gennemførelse var, at jeg trådte tilbage fra min stilling to år før tiden – den 30. juni 1978 – for at give plads for min efterfølger. Var jeg indforstået hermed?

Hertil svarede jeg dig, at jeg egentlig – som jeg hidtil var blevet behandlet – ikke kunne forstå, hvorfor du spurgte mig, da det til enhver tid stod i din magt med en saglig begrundelse at afskedige mig med det i loven om Det kgl. Teater indeholdte varsel på et halvt år til udgangen af et teaterår. Jeg ville dog på ingen måde stille mig i vejen for teatrets trivsel med den foreslåede ombygning, så hvis denne afhæng af min person, var jeg parat til at acceptere, men dog på én ufravigelig betingelse, at din og ministeriets holdning til mig og den øvrige teaterledelse totalt ændredes til en positiv holdning i de halvandet år, jeg herefter havde tilbage.

Jeg kunne ikke finde mig i, at du ude i byen omtalte mig og andre medlemmer af teaterledelsen, som det hidtil havde været tilfældet. Det måtte høre op. Jeg måtte forlange at blive

tilkaldt til de møder, du holdt med repræsentanter for personalet, og hvis du ikke kunne tiltræde dette i det enkelte tilfælde, at jeg så senere blev tilkaldt for at kunne redegøre for teaterledelsens syn på de dig forebragte forhold. Og endelig måtte jeg stille krav om, at jeg i de sager, hvor ministeriet ikke umiddelbart kunne tiltræde mine indstillinger, forud for ministeriets endelige afgørelse blev tilkaldt til en mundtlig forhandling, hvor jeg nærmere kunne redegøre for teatrets syn og baggrunden for den pågældende indstilling. Kort sagt, at der mellem dig, ministeriet og mig og den øvrige teaterledelse oprettedes det tillidsforhold, der var særlig nødvendigt i den meget hårde sparesituation, teatret ville befinde sig i i de halvandet år, jeg nu måtte se jeg havde tilbage.

Dette blev tiltrådt fra din side, og dette var indholdet af den »fredelige overenskomst«, du har omtalt i pressen.

Jeg gik herefter hjem og kom her i tanker om (man må jo huske, at jeg uforberedt var tilkaldt til mødet), at jeg i al min interesse for teatret havde glemt at omtale min egen private, der ikke omfattedes af den indgåede aftale. Jeg skrev derfor et brev, hvori jeg bekræftede vor aftale, men udtalte, at jeg forudsatte, at du kunne anvise mig et eller andet arbejde under ministeriet, så jeg kunne bevare min lønning i de to sidste år, før jeg blev halvferds. Som jurist må jeg erkende, at denne forudsætning burde jeg have fremsat under vort møde den 17. november. I den første tid efter brevet afsendelse spurgte jeg gentagne gange departementschef Perch Nielsen – som jeg havde sendt en kopi af brevet – om jeg kunne vente et svar herpå, men herom kunne departementschefen intet oplyse.

Hvordan gik det så med tillidsforholdet mellem ministerium og teaterledelsen efter den »fredelige overenskomst« den 17. november 1976?

Jeg gik fra mødet tilbage til teatret for at drøfte de nu aktuelle byggeplaner med personalerne, både af hensyn til disses medindflydelse på den nærmere udformning, men også for at arkitekten ved detailprojekteringen kunne få den nødvendige teatersaglige bistand.

Her viste der sig stor utilfredshed over, at maler- og snedkersalene efter forslaget skulle flyttes til Artillerivej, men endnu værre var, at man fra skuespillernes side direkte vendte sig imod et forslag, der alene sigtede på at for-